

אמרי קודש של ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א רעוא דרעוין פרשת יתרו תש"פ לב"ק

ואמרה שירה תחת חזקיה המלך. וכן יש לתמוה על הכוכבים והמזלות ושאר כל הבריאה למה לא אמרו שירה תחת חזקיה כדי לקרב את העולם לתיקונו. עוד יש להבין, שהרי מיד אחר קריעת ים סוף פתח משה רבינו ואמר עם ישראל שירה, כמו שנאמר (שמות טו, ט) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' וגו' אשירה לה' כי גאה גאה וגו', הרי ראינו שגם משה ובני ישראל שרו לה', ואם כן מה היתה מעלתו של יתרו באמרו ברוך ה', יותר משירת משה ובני ישראל, ומה בכך שלא אמרו הלשון ברוך.

ויש לפרש, שהרי שנינו במסכת סנהדרין (צג:) תנו רבנן, בשעה שהפיל נבוכדנצר הרשע את חנניה מישאל ועזריה לכבשן האש, אמר לו הקדוש ברוך הוא ליחזקאל, לך והחיה מתים בבקעת דורא. כיון שהחיה אותם באו עצמות ומפחו לו לאותו רשע על פניו [והלכו להם. ואית דאמרי, שמאותם עצמות היו לו כלים, וכשהגיעה השעה שחיו מפחו לו על פיו כשהיה רוצה לשתות בהם (כש"י)]. אמר, מה טיבם של אלו, אמרו לו, חבריהן של אלו מחיה מתים בבקעת דורא [על יחזקאל היו אומרי, שהיה חברין של חנניה מישאל ועזריה (כש"י)]. פתח ואמר (דניאל ג, לד) אתוהי כמה רברבין, ותמהוהי כמה תקיפין, מלכותיה מלכות עלם, ושלטניה עם דר ודר וגו' [פי', נסיו כמה גדולים,

ויחד יתרו על כל המזכה אשר עשה ה' לישראל אשר הצילו מיד מצרים, ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים (יט, ט). איתא בסנהדרין (דז.) ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח, וסנחריב גוג ומגוג. אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבש"ע, ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך לא עשיתו משיח, חזקיהו שעשית לו כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך תעשהו משיח, לכך נסתתם. מיד פתחה הארץ ואמרה לפניו, רבש"ע אני אומרת לפניך שירה תחת צדיק זה ועשהו משיח, פתחה ואמרה שירה לפניו, שנאמר (ישעיה כד, טז) מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק וגו'.

ומסיים שם, תנא משום רבי פפייס, גנאי הוא לחזקיה וסייעתו שלא אמרו שירה עד שפתחה הארץ ואמרה שירה, שנאמר מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק וגו'. כיוצא בדבר אתה אומר, ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם (שמות יט, י), תנא משום רבי פפייס, גנאי הוא למשה וששים ריבוא שלא אמרו ברוך, עד שבא יתרו ואמר ברוך ה', ע"כ.

ויש לבאר, למה לא פתחה השמים את פיה לומר שירה תחת חזקיה, למה דייקא הארץ פתחה

ונפלאותיו כמה עצומים, מלכותו מלכות נצה, וממשלתו לדור ודור]. אמר רבי יצחק, יוצק זהב רותח לתוך פיו של אותו רשע, שאלמלא בא מלאך וסטרו על פיו, ביקש לגנות כל שירות ותשבחות שאמר דוד בספר תהלים. [שהיה מסדר שבחות נאות יותר מדוד, ואילו אמרן, הקב"ה היה נוטה אחריהן יותר מאחרי השירות שעשה דוד (רש"י)].

וַיֵּשׁ לְבָאָר, מדוע מנע המלאך את נבוכדנצר מלשבח את הבוראו וסטרו על פיו. והלא אמרו חז"ל (שמות רבה ז, ד) שכשם שקלוסו של הקדוש ברוך הוא עולה מן הצדיקים, כך עולה הוא מן הרשעים. ומה בכך שהיה הקב"ה נוטה אחריהן יותר מאחרי השירות שעשה דוד.

וַיִּשְׁמַעְתִּי תִירוּן נָאָה עַל זֶה (הוצא נס' והגדל, פ' וילא), כי לא ביקש המלאך לסתום פיו ולמנעו מלומר שירה כדי שלא יגנה השירות ותשבחות שאמר דוד, אדרבה אם רוצה מי שהוא לגנות כל השירות ותשבחות שאמר דוד יבא ויאמר שירה, אלא שדוד המלך אמר שירות ותשבחות גם בשעה שנרדף על ידי שאול, וגם בשעה שנרדף על ידי אבשלום. וכמו שקרא בשם ה' בשעה שהיה אצלו כוס ישועות, כן עשה כשהיה אצלו צרה ויגון, כמו שאמרו חז"ל (ברכות לז:): חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, ואינו דומה מי שאומר שירה מתוך צער, למי שאומר שירה מתוך הרווחה. ולכן בא המלאך וסטר על פיו של נבוכדנצר, לרמוז לו כי אין רבותא בזה שאתה אומר שירה כשאתה מלך אדיר והכל טוב לך, בא נראה אם תשורר גם כשסוטרים אותך, ואז באמת נאלם דומיה.

וַעֲלָּ פי זה יש לומר, שחזקיה המלך היה לו הרבה ענינים בחייו שהיו נראים כדברים רעים, הן עצם הדבר שבא סנחריב בזמנו להחריב את ירושלים, וגם כי ראה ברוח קדשו שיצאו ממנו בנים שאינם הגונים, ובגלל זה לא רצה לקיים מצות פריה ורביה, ונענש וחלה ונטה למות, ואמר לו הנביא כי מת אתה בעולם הזה, ולא תחיה בעולם הבא, ואחר שנשא אשה נולדו לו בנים שאינם הגונים, ובמצב הזה נדרש מחזקיה לומר שירה, וכיון שלא אמר שירה, בא הארץ לומר שירה תחת חזקיה. ודייקא הארץ אמרה שירה במקום חזקיה, ולא השמים ושאר כל הבריאה, לפי שהארץ היא הנברא היותר מושפלת בבריאה, כולם דורכים עליה, והיא בתחתית העולם, וכשאדם מת מכניסים אותו לתוך הארץ, ולפי שאינו דומה מי שאומר שירה מתוך צער, למי שאומר שירה מתוך הרווחה, לכן אמרה הארץ שירה מתוך צער תחת חזקיה.

וְהִנֵּה אמרו חז"ל (סנהדרין זג.) על הפסוק ויחד יתרו, שאחר ששמע יתרו כל הטובה אשר עשה ה' לישראל אשר הצילו מיד מצרים, נעשה בשרו חרודין חרודין, שהיה מיצר על אבוד מצרים, והיינו דאמרי אינשי, גיורא עד עשרה דרי, לא תבזי ארמאה באפיה, ע"כ. ואף על פי שהיה יתרו בצער על אבוד מצרים, בכל זאת אמר 'ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים', וקלם למקום אף בזמן שהיה בצער, ודבר זה לא מצינו לא אצל משה, ולא אצל בני ישראל, שיאמרו שירה מתוך צער, אלא מתוך הרווחה.

הַיּוֹצֵא לפי דברינו, שהעולם כבר היה מוכן לימות המשיח בימי חזקיה, אלא שהיה

חסר דבר אחד, שהיא שירת חזקיה, ולפי דברינו
הרי היא שירה מתוך צער. ואם נודה ונהלל לה'
אפילו כשנהיה במצב של צער, בוודאי ירחיב ה'
לנו, כמו שפירש הרה"ק רבי יחזקאל מקאזמיר זי"ע
(עיין מאמר יחזקאל עמ' שט"ו) את הפסוק (צלאשית לג, יג)
ואתה אמרת היטיב איטיב עמך, שאם כלל ישראל
אומרים להשי"ת שטוב להם, אזי הקב"ה מיטיב

עמהם ומראה להם מהו הטוב האמיתי. וזהו 'ואתה
אמרת היטיב' אם יהודי אומר להשי"ת טוב לי, אז
משיבו השי"ת 'איטיב עמך', כלומר אני אראה לך
מהו טוב, ומטיב עמו יותר. ובזכות השירה מתוך
צער, נזכה לשיר שירה לעתיד לבא מתוך הרווחה,
כביאת הני תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן
יוסף, במהרה בימינו, אמן.

יו"ל ע"י בית המדרש צבי לצדיק בלאזוב

ע"ש כ"ק רבוה"ק זצוקללה"ה זי"ע • בנשיאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

5202-12th Ave. Brooklyn, NY 11219